

رحلت نموده در جنب شاه پیر محمد صاحب مدفون شدند حضرت مکی شاه
 رحمه الله علیه سادات باکرامت واجده خلفا سید سیف الله رفاعی رانیری و برادر
 بسم الله صاحب که قبر ایشان بیرون قلعه بمبئی است عارف زمانه بود خلائق سوره
 همیشه برای حاجت بر در آنحضرت حاضر میماندند و هر کس که از خانه خود اراده کرده میرفت
 همان می یافت سالی اما که باران شد اکثر معتقدان ایشان الحاح و زاری کرده البتة
 نمودند آنحضرت فرمودند که شخصی سراپا پسته در خانه فلان کفخی که بر لعل دروازه
 می نازد او را پاجامه و سایه و دستار به پوستاند پس محمد عارف و سید فضل الله و دیگر
 معتقدان لباس گرفته در خانه همان کفخی رفته اجازت خواسته آن برهنه عرض نمودند
 که مکی شاه صاحب برای شما این لباس فرستاده اند آن برهنه فرمود که اراده طلب
 بارش باشد پس پاجامه پوشید و دستار بر سر بست و سایه در بر کرد و ابراز اسما
 ظاهر شد چندان بارید که خلائق را بی نیاز گردانید آنحضرت بد هم شعبان ۱۲۱۰ رحلت
 فرموده و ترکیه خود که نزد دروازه اٹھوی به بنان پوره است مدفون شدند و بی صلح الله
 صاحب هر سال عرس آنجناب می نمایند شیخ سید شیخ بن سید علوی رحمه الله علیه
 از سادات با عبود آل با علوی اند سید علوی پسر آنجناب در سورت تشریف آوردند
 و بنا به سبب نمودند خدمت تولیت یازدهم و دوازدهم مولود شریف از حضور شاه
 بایشان مفضول گشته عالم و عارف بودند چهاردهم ذیقعد ۱۲۱۰ رحلت فرموده
 جد این عاوی اوراق شیخ بهادر در حرم میگفتند که بوقت تدفین ایشان حاضر بودم
 چون ایشان را در قبر کردند خود بخود بطرف قبله گنج شد احوال سید علوی

له نهای سجد زودت نظرایان در ۱۲۱۰ ش تا رهنوی المباحات من الصلوات سید علوی صاحب که مورخ او شیخ اجل بودند
 مطابقی در وی است که در سورت یافته نمیشود که از سورت و غیره است که در سورت و غیره است که در سورت و غیره است

معذوره سلفه الله تعالی از بنائ ایشان صاحب باطن اند و معمول تولیت یازدهم و او از و هم
 از سرکار انگریزیه در راه برسد ^{فصل ۱۳} ^{آورد} ^{میرزا} ^{سید} ^{علی} ^{خان} صاحب خلیف سید عبد الله
 بن سید علی کبیر بن سید عبد الله بن سید جهانگیر بن سید عالم بخاری بن سید میران ابن
 سید حامد که ایشان کبیر شاه از احمد آباد همراه خود برده این سید میران که به چهارم
 ربیع الثانی سال ۱۲۰۰ رحلت فرموده این سید مبارک که امیر الامراء سلطان احمد ثانی پاشا
 احمد آباد بودند احوال ایشان مشروحاً در کتاب مرآت سکندری مرقوم است نیم رمضان
 سال ۱۲۰۰ شهادت یافته در رسول آباد نزدیک محمود آباد مدفون شدند سید پوره در
 احمد آباد بنا نموده آنجناب است این سید میران ابن سید علم الدین ابن سید شهاب الدین
 ابن سید علم الدین ابن سید ناصر الدین محمود ابن سید جلال الدین مخدوم جهانیان ^{تبریزی} ^{مخدوم}
 علیهم اجمعین بزرگان سید میران صاحب در بندر سورت تشریف آورده سکونت فرمودند
 و قبر سید عبد الله صاحب بر نیگه حسن حی صاحب است متصل مکان خود و سید میران صاحب
 عارف محقق بودند خوارق عادات نیز از آنجناب بطور میر سید اکثر در پرگنه اور پاپا
 تشریف میباشند به نوزدهم ربیع الثانی سال ۱۲۰۰ رحلت فرموده در پرگنه اور پاپا رفت
 کرده از سورت مدفون گشته از آنجناب سید پیر عقیب مازند سید میا نصاحب فرزند
 کلان آنجناب در کعبه است تشریف میارند و سید قطب الدین عرف منجلی میان صاحب
 سلمه الله تعالی گاهی در بندر سورت و گاهی در کعبه است میمانند و سید میر صاحب کبیر
 خلیف آنجناب در سورت تشریف میارند سلمه الله تعالی ^{سید} ^{علی} ^{خان} ^{صاحب}

بعد از وفات سید علوی معذوره تولیت فرج یازدهم مغزت قرین مسلم شیخ محمد صاحب با مکتب رسید و احوال
 پسرشان بیان احمد صاحب با مکتب مجلس مولد میکنند

سید منزل و اعطاء رحمة الله عليه از خویشان سید اسمعیل اعظم بودند سید منزل پیش
 حال سوره منزل بوده تخریفات اجنه داشته خوارق عادات ایشان بسیار ظهور در
 اهل بندروتن همه معتقد و مرید ایشان اند وقتی از خوارق سنگ کلان در آنجا بسجده آورده
 بودند و سید محمود نیز عالم و عارف بوده خسر سید محی الدین صاحب زاویه قادریه بودند
 به چهارم شوال ۱۲۳۴ رحلت نموده در ثلثی سورت مدفون شدند محمد شاکر رحمة الله عليه
 اجد شاکر و میر شاه عبد الله صاحب صاحب کمال بودند بسیار زوهم و یقیده ۱۲۴۴ رحلت
 نمودند حاجی محمد تکروری رحمة الله عليه مجلس از مغرب در بندر سورت قشربین
 آورده در مسجد صالح چلبی سکونت فرمودند یک نهاره خورد و در گاه گاه گناه نذر
 یک چاروب بر سر نیز بسته در دست و یک شمیر کهنه بر میان بسته میکرد دید از طرف
 آسمانی نگاهبان این شهر بودند همه نورو و کلان این شهر معتقد آنجناب بودند و خوارق
 عادات از آنجناب بسیار بطور میر سید و بطور مجازین بر می بردند تاریخ ۱۲۴۴
 رحلت فرموده در مقبره ابراهیم چلبی نزدیک مسجد چلبی مدفون شدند سید محمود
 صاحب جن کوتری رحمة الله عليه از اولاد شاه و چیه الدین علوی گجراتی ساکن
 محذوب بودند و لفظ جن کوتری تکیه کلام ایشان بود از مکان همه اکابران شهر سالیان
 معمول ایشان بوده که در سال یک وقت بمکان ایشان رفته میگرفتند و خر قند
 از مولوی بهاولی خلیفه مولانا قمر الدین چشتی دهلوی باو همیشه صره کپزار روئید و پیشتر

سید متنی هم بودند چنین منشی عبد الحکیم در احوال میر شاه عبد الدی نوینند و ایشان را سوی مبارک و قدم شمشیر
 نعل پاک حضرت خیر البشر صلی الله علیه و آله وسلم و کلام الله سبحانه و تعالی دستخط سیدنا علی المرتضی رضی الله تعالی و کواخوات
 مشق حضرت حسین رضی الله عنهما از استاد خود مولانا مولوی میر شاه عبد الله صاحب مرحوم رسیده بودند به شخصی از قوم براه
 مسج عرابت ساکن قصبه پراو که دست کرده از شهر سورت مسافت دارد و سپردند که تا حال به دوازدهم بیج اول سنه
 خودش برای حصول سعادت زیارت نگاه سازند ۱۲۴۴

از بلغان بازی میگردند و تیسکه در مسجد در محل تشریف میباشند صرہ ایشان بزرگوار
 کو تو ال شہرازان حضرت ہفتسار نمود فرمودند جن کو تری برده روز دیگر آن صرہ معہ در دستگیر
 چون کو تو ال پیش آنحضرت آورد آنحضرت فرمودند کہ جن کو تری برده لائق من نیست نگرفتند
 آخر کو تو ال مرزا امامی صاحب لاچار گشته آن صرہ را در عدالت امانت گذار گشتند تا کہ بعد از
 وفات آنجناب شخصی خود را وارث ایشان دانمودہ گرفت و قیام آنجناب در موضع برپا کرد و
 از سورت تشریف داشتند مقدم آنجا چارانبہ در پیالہ کردہ بخدمت آورد آنحضرت پیالہ را
 گرفتہ در رود تپتی انداختند مقدم در اندیشہ پیالہ گشتہ کہ از قیمت خریدہ بود آن رود ششضمیر
 اکنون ضمیر او دریافتہ فرمودند کہ از زیر پلنگ بگیر آن مقدم ہون اجارہ پیالہ را سلامت
 تعجب نمودہ این چنین خوار قات از آنجناب بسیار بطور آردہ کہ نوشتن آن طولی وارد
 بروز جمعہ ۲۴ محرم ۱۲۲۵ ہجری در سوہ اگر واژہ بر او طہ میان جان صاحب سوہ اگر
 پینی پا در از کردہ جان بحق تسلیم کردہ نفس ایشان را در مسجد مر جان شامی در پہلو
 سید سلامتی مدفون ساختند **سید محمدی صاحب** حرم از اولاد شاہ جلیہ تیسبا
 علوی گجراتی مشائخ و اکابر این شہر بودند در ۱۲۱۵ھ تولد نمودہ از لفظ **مصلح** القدر تاریخ
 تولد ایشان برمی آید در بندرسورت تشریف آوردہ سکونت فرمودند و قاتش ہمچو بود
 اورا مشغول بودہ نشانزدہم محرم ۱۲۱۵ھ رحلت فرمودہ در مسجد آبناباژی مدفون شد
 سید شاہ جی صاحب خلف آنجناب سلامہ تعالی طالب علم و متقی و شامل اند خدا سلامت وارو
 وقادر میان نیرہ سید محمدی صاحب مرحوم سلامہ تعالی در خلیق و طالب علم و متقی و دقیق
 و دوست این مادی اوراق اند خدا سلامت و آرد شاہ نور اللہ رحمۃ اللہ علیہ از شاہ

سید علی بهدانی اندخته خلافت از سید محمد خلیفه خواجہ محمد معصوم مجددی نقشبندی مایه در سنہ
 مبارک سورت تشریف آورده سکونت فرمودند و تا بیخ بست و دویم ماه ربیع الثانی
 رحلت فرموده و در نہر مسجد پاوشاہی متصل کنارہ تاسپتے بر دروازہ شاہی مدفون گشتہ
 پسر مولانا غلام علی بگرامی نسل سید عبدالحلیم بگرامی تا بیخ فرمودہ : تا بیخ

گر در رحلت ز عالم سانی | پیر روشن دل و خدا آگاہ

سال تا بیخ گفت الف غیب

ساکن بزم خلد نور اللہ

سید نظام الدین رحمۃ اللہ علیہ خلف سید قطب الدین ابن سید محمد ہاشم کہ در احمد آباد
 مدفون اند ابن سید شاہ جمال الدین کہ در محل پورہ بڑوہ مدفون اند ابن سید عبدالحق
 کہ در گنبد خانقاہ احمد آباد مدفون اند ابن سید عبدالقادر ابن سید قطب الدین صاحب
 کہ در جمال پور احمد آباد مدفون اند بہ نهم ربیع الثانی ۱۰۲۹ رحلت نموده سلطان بھادر
 گجراتی مرید ایشان بودہ پس سید نظام الدین صاحب مرحوم از احمد آباد در نہر مبارک
 سورت تشریف آورده در سیوم پورہ سکونت فرمودند ایشان جد مادیر غازی صاحب
 سورتی میشوند و مدتی بیا و آہی مشغول بودہ تا بیخ بست و دویم ربیع الاول ۱۰۲۶ رحلت
 فرمودہ و در مسجد بنا خویش مدفون گشتہ تا بیخ **بذات کامل بود**
 مولوی نور محمد شانہ گرسورتی رحمۃ اللہ علیہ فوت حلال از کتب شانہ گری و
 از ان شانہ گری مشہور شد تکمیل علوم از مولوی احمد علی صاحب و از سید محمد باد صاحب نموده
 گوشہ از واکزیدہ بیا و آہی مشغول بودند عالم و عارف بانند گشتہ بشانہ ہم و بعد ۱۰۲۸
 رحلت فرمودہ بہ مسجد حافظ بہادر صاحب در جنب مولوی احمد علی صاحب مدفون شد

تاریخ از منشی عبدالحکیم در تاریخ

<p>جناب مولوی نور محمد از عالم فناوه نوحه کربان چرخ برین بعلم منطق و حکمت مدرس بقراط یگانه فاضل علامه فروع حصول برای سال و فاش بگفت با غیب</p>	<p>بعشق ذات الہی جو پرخت جان بست کہ ہم نظیر در بار زمین نبودست بعلم صوفی صافی انجام مدست زوند قرعہ بنام فضیلتش بنست جناب نور محمد نور حق بیست</p>
--	---

دیگر

حامی علم گشته در زمین

سید سخن شاه رحمۃ اللہ علیہ سالک و مجذوب بودند سابق در بندر بھر پنج
سکونت داشتند بعد از ان در بندر سورت تشریف آورده در نمان پوره بجز
بسر بر وند صاحب کمال بودند بسیار کس دیدند کہ رودهای خود را از شکم بر آورده می
و خوارق عادات نیز از آنجناب بسیار بطور سیر رسید تاریخ ہفتم ماہ ربیع الثانی ۱۱۵۸
رحلت فرموده بر سر راه نمان پوره مدفون شدند
احوال صحابہ و مشایخ کہ سند وفات شان معلوم نگشته
اکبر شہید رحمۃ اللہ علیہ قبر در عدالت بندر سورت و آسان پیر رحمۃ اللہ علیہ
قبر در رام پوره و او تا ولی پیر قبر در رام پوره ابرہیم شہید رحمۃ اللہ علیہ
قبر در سورت نزدیک قلعه عرس این بزرگان شب معراج بست و ہفتم حب میشود
اشرف شاہ فقیر صاحب کمال بوده وفات ایشان را پنجاہ سال شدہ باشد قبر در رام

کہ مشہور باونجی قبرست نزدیک دربار گریسند کہ از رفتای سید مذکور اند ۱۲

المعروف را مله شاه فقیر مجذوب بودند برهنه میگرددند بر پنجاه سال رحلت نمودند و یک
 درگاه عیدروسیه در بندرسورت مدفون گشته ز سیمان شاه فقیر صاحب
 کمال در سورت بودند وفات ایشان را نسیه پنجاه سال شده باشد و عیال الدین
 پوره سورت مدفون شدند **سید عمر العیدروس** رحمه الله علیه از سادات
 عیدروسیه و له الله بودند بفرج رجب در بندرسورت رحلت فرموده شاه
 عظمت **العلوی** سوتی فقیر صاحب کمال بودند در بندرسورت واقع نمان پوره و یک
 دروازه امشوه بر زمین رسیان باقی که متعلقه این کمتر است مدفون اند عرس
 ایشان به بست و نهم رجب میشود شاه **علاء الدین** فقیر صاحب کمال پوره
 قبر در ستم پوره سورت عرس به بست و نهم رجب میشود **سید عمر محضاً**
عیدروس رحمه الله علیه و له الله بودند بدوازه دهم شعبان رحلت نموده در مسجد عیدروس
 سورت مدفون شدند **سید کمال** رحمه الله علیه از اولاد قاوریه خلیفه سید **سید**
 سورتی اولیاد وقت بوده رحلت نموده در مسجد شاه نور صاحب در بندرسورت
 مدفون شدند **کریم الله شاه** رحمه الله علیه فقیر صاحب کمال بودند قبر در ستم پوره
 سورت است **کریم شاه** رحمه الله علیه فقیر صاحب حال بوده در ترکیه متصل رفیع
 برج واقع سورت مدفون اند **شاه لطیف** رحمه الله علیه یکی از اولیاد الله بودند
 قبر ایشان متصل مسجد مرجان شامی در بندرسورت به شب برأت عرس می شود
 لکن **شاه** رحمه الله علیه یکی از اولیاد الله بودند قبر در ستم پوره سورت است
 میماه رحمه الله علیه از اولیاد الله بوده به بست و نهم رمضان در بندرسورت
 رحلت فرمودند **سید مدنی** صاحب رحمه الله علیه آنحضرت با علماء و عابدان ^{باراد}

حج بیت الله الحرام در بند مبارک سورت تشریف آورده نزدیک قلعه که در آن وقت
 بنا میشد فرود آمدند گنجیان که در پی انندام قلعه ساعی بودند خداوان قلعه تصور نمود
 بر این جماعت شیخون آوردند همه با بدین شهادت رسیدند میردنی صاحب اندرون حصا
 قلعه مدفون ساختند و دیگر شهدا هر جا که می افتادند در آنجا مدفون شدند پس موجود
 و یک قبر نزدیک متصل دروازه راه اواره و سپهر چک و رنگسا لیواژه و ابترام
 شهید و سید برهان الدین المعروف سپهر مجوری که نه کس در آنجا اندوشتند ایام
 که با دینی قبر مشهور است نزدیک دربار و یک قبر ترکیواژه و یک قبر در عقب مسجد مرجان
 شامی و غیره شد که عرس ایشان به است و هفتم رجب شد در مرجان شامی
 رحمة الله علیه که از ملازمان خواجه صفیر خداوند خان بانی قلعه سورت بودند بعد از وفات
 خواجه صفیر مسجد مرجان شامی و گنبد خداوند خان بنا نموده وفات یافته در دروا
 قلعه پانسیه سی و دو کرده از سورت نزدیک بساژ واقع است مدفون شدند
 سید منعمین رحمة الله علیه یکی از صاحب کمالات سورت بوده در مسجد احدان خود
 در سورت مدفون گشته مراد سپهر محمد شافع رحمة الله علیها یکی از اولیا بودند
 در ستم پوره سورت مدفون شدند حاجی مراد شاه فقیر صاحب کمال بودند
 هر یک صد سال قبل ازین رحلت نموده در مسجد نزدیک دربار سورت مدفون اند حضرت
 نوشید صاحب سورتی رحمة الله علیه از شهدا رنقدین اند از سولانا اعلام محلی اند
 مرحوم خلف مفتی محمد عبدالله صاحب مسموع شده و ایشان از بزرگان شنیده اند
 که سابق در نو ساری عالی بود گسائین نام ساحر مشهور و قطلاع الطرق و بارها
 از سحر شکر اسلام را شکست داده سلطان قطب الدین عازم جنگ او شده شکست
 خورده

از جناب الهی مستح فوہت جناب سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم در عالم رویا
 بہ بادشاہ مندر نمودند کہ در شکر تو چندین فقرا صاحب کمال اند از ایشان استمداد بخواد
 پس سلطان از ان شش بر اوران استمداد خواستہ ایشان بار نقای خود بعد از نماز
 جمعہ جنگ کردہ بدرجہ شہادت رسیدند و سید احمد المعروف غیب بن شاہ وغیرہ کثیر
 شد اہدیان جنگ شہادت رسیدند و سرہای این نوشہد اورنوساری اند بی سرخنگ
 کردہ تا بہ سورت رسیدند و بعد از شہادت ایشان مستح اسلام شد پس تہو ایشان
 ناپدید بودند خواجہ ابوالحسن خلف خواجہ و اما صاحب نشان شہاداد اند چون کندید
 وہ شہید برآمدگو یا کہ ہون وقت شہادت یافتہ اند و خون جاری بود پس مزارات
 ایشان را علحدہ نمودند کہ اکنون زیارت گاہ خلایق است و ہزار ہا عالم بمراد خود

عمرس ایشان بہ نهم رجب می شود

از اوراق تذکرہ الصالحین تالیف فشتی عبدالحکیم صاحب

اکبر شہید قبر ایشان برنارہ گوی تالاب سمت مشرق واقع است
 حضرت ابوطالب شاہ مزار شریف در بجا کہ تالاب کہ تکیہ است در آنجا است
 اکثر تکیہ آنحضرت حرمت کلان مدفون میشدند ابراہیم شہید مزار ایشان
 در سید واٹہ نزد درخت بڑ کہ مشہور است در آنجا است پیرو سید
 ابراہیم شہید قبر این بزرگان در بجا کہ تالاب پیہ خشک صاحب گمانات

کہ حاجی عبدالحکیم گوشتہ تالابیا معتقد بودہ برستہ ہارسالی از رز چندہ قبرہای شہدا و سخن در گاہ
 از سنگ مرمر درست نمودہ دروازہ شان دار ساختہ و زمینہ و چہ ترہ و عینہ از سنگ نام بنا کردہ بہ
 تاریخ است و دوم محرم الحرام ۱۳۱۷ انتقال نمودہ پیش عبدالحکیم بوجہ بدر بجا باقی ساعت ۱۲

در باغ منع مزار ایشان است پس طالب علی شاه قبر ایشان در با که تالاب است
 و مقابل او اثره چاه پیر موجود و قبر ایشان متصل بازار چون مقابل قلعه پیر مجاهد
 از بزرگان حیدر علی رحمة الله علیه قبر ایشان متصل حویلی رستم علیخان نواب که حویلی
 شیخ زبیر مشهور بود در پارسی واژه قریب شاه پور رسید ولی از خلفائی شاه
 پیر گجراتی اند مزار ایشان در صلابت پوره قریب بیگم باغ و صفدر باغ و محمدی باغ
 مسجد مصلاهی عید گاه مسجدیت کور راه آفتاب

بزرگان ذیل هم سورت آسوده اند

ابراهیم شاه المعروف مستان شاه مجذوب صاحب حال بوده بسیار کسان
 معتقد ایشان بودند در اثنای ۱۱۵۰ هجری رحلت نموده بیرون گنبد خوابه صفر در
 مسجد مرجان شامی مدفون شدند و از صحبت ایشان سید عمر بن سید احمد عرف کلوت
 میان العید روس بحالت مجذوبیت رسیده بودند مرزا احمد کی از مجذوبان بوده
 در ۱۲۰۰ هجری رحلت نموده بیرون گنبد خوابه صفر در جنب ابراهیم شاه مدفون شدند
 پاوا جان مجذوب صاحب کمال بوده همیشه برهنه می ماند میر عظیم الدین
 ولد سید الدین بخشی صاحب سورت بسیار معتقد ایشان بودند و هر چه یافتند
 از وعا ایشان بود تا بیخ دوم ماه رمضان المبارک ۱۲۰۰ هجری رحلت نموده متصل گاه
 سید جلال بخاری صاحب در سکونت گاه خود مدفون شدند خیر الله شاه میان

شیخ زبیر مرحوم از اکابر شهر و تاجر و مشهور به سستی والا بودند بعد وفات پسران شیخ احمد کار تجارت جاری
 ساختند مالا پسرشان بنام شیخ زبیر با دیگران است ۱۱

از شاه میران شخیص حاصل نموده در دروازه مشغول می بودند و در سبب چهر اول سکونت
 داشته از حلقه ذکر ایشان بسیار کسان مستفید می شدند و کثیری معتقدان او می شدند
 ایشان صحت می یافتند تا تاریخ بخت و دوم رجب ۱۲۳۰ هجری در گاه خوابه محمد
 بود در صاحب مدفون شدند مولوی محمود صاحب تاریخ گفته * تاریخ *

ازین دارقانی بدار بهت	چو تشریف خیر الله صاحب نمود
ز سال وفاتش بمحمود واقف	مذاذ و گدای خدا ترس بود

دیگر

محمود سال رحلت خیر الله شاه ^{۱۲۳۰} واقف ندای داد خیر الله شاه ^{۱۲۳۰} مکتل

حضرت شاه محمود و خلف شاه مراد ابن شاه محمد شریف اوزنگ آبادی از اولاد
 خواجه شاه حبیب الله نوشهروی کشمیری که نسب ایشان بحضرت عبدالرحمان بن خلیفه
 حضرت ابابکر صدیق رضی الله تعالی عنهم می رسد حضرت شاه محمود نعمت باطنی از پدر خود
 شاه مراد ایشان از پدر خود شاه محمد شریف یافته اند و شاه محمد شریف در سال
 از کشمیر در اوزنگ آباد تشریف آورده سکونت ورزیده خسته خلافت و نعمت باطنی
 از شاه نظام الدین اوزنگ آبادی یافته بودند شاه محمود از اوزنگ آباد در سورت
 تشریف آورده سکونت ورزیدند و تاریخ سوم ذی الحجه ۱۲۲۹ هجری بیک حق را بجا بیاورد
 در رام پوره سورت مدفون شدند حالام از شریف زیارت گاه طلائع است
تاریخ داخل الجنه علی دیگر طاب تعالی شاه
 خلف اول ایشان شاه غلام محی الدین عرف نهنی میان که در سن حیات پدر خود در
 رحلت نموده در احمد آباد بجله راجپوره مدفون شدند از ایشان میان قدرت الله که در

کالے بازار میں مدفون از میان قدرت اللہ میان بارک اللہ درین اند سلطنت
دوم خلف شان شاه محمد مقصود عرف حاجی میان کہ نسبت از پدر خود یافته بود درین فرست
استقامت کرد و در ہمای خلایق گشتہ اکثری کس خصوصاً حکم مقبروں و ذبتایح شم
ذی الحجہ ۱۲۵۵ھ رحلت فرمودہ در کالے بازار میں مدفون شدند کہ ہر سال عرس شریف
میشو و از ایشان سہ خلف عقب ماند اول شاه محمد نور الدین کہ بتاریخ ہفتم جمادی الاولیٰ ۱۲۶۴ھ
در سورت رحلت نموده در جنب شاه محمود بجانب قبلہ مدفون شدند کہ ہر سال عرس مشہور
دوم شاه محمود ثانی بابا میان خلف دوم شاه محمد مقصود بر جای سجادگی والد خود بودہ
و ہمیشہ سکونت درین دہشتہ سوامی یارت بزرگان عظام نزدیک نسبتند از ایشان
فیض جاری بود بتاریخ بست و سوم ماہ ذیقعدہ ۱۲۵۸ھ رحلت فرمودہ در خانقاہ
سراج الاولیاء مدفون شدند بتاریخ

چونکہ جام وصل نشیہ آن محمود شاہ

گفت ہفت سال او بی وصل باوالہ

از ایشان دو خلف ماندہ اول حاجی میان صاحب و دیگر مغل میان صاحب سلمہ حاجی میان صاحب
بر جای سجادگی والد خود شدہ خرقہ خلافت و فیض ظاہری باطنی از عموی خود شاہ مستند
معین الدین صاحب یافتہ در عہد سلطنت اوی پیدا کردہ و مناسب حج بہ آوردہ و مثل
پدر خود سوامی یارت بزرگان نزدیک و بسیار کسان از فیض رسانیدہ بتاریخ سوم ماہ
رمضان ۱۲۵۸ھ رحلت فرمودند چونکہ اکثری در خانقاہ حضرت سراج الاولیاء مدفون
مدفون ہم پائین پر خویش شدند ایشانرا سہ پسر اول پیر صاحب میان کہ خرقہ خلافت از شاہ
معین الدین صاحب مرحوم بد خود یافتہ بر جای پدرا قائم شدہ دویم شریف صاحب میان
سوم علم الحق میان سلمہ اند و سوم خلف شاه محمد مقصود محمد معین الدین بتاریخ دوم رمضان

۱۲۳۹ تولد فرموده عمر شریفه سالگی نعت ظاهری باطنی از پدر خود حاصل نموده اجازت طریقه
 گرفتند و مشرف حج بیت الله شریف گشته و از زیارات بزرگان فیضها برده اکثری زمین
 و چندی در سورت و غیره تشریف میداشتند در ۱۲۹۶ از حضرت شاه محمود که گفته و بوسیده
 شده بود از سر نو تعمیر کردند کسی تاریخ گفته تاریخ هور و ضد بعد جنان
 دیگر باز تعمیر ثانیه و نیز در ۱۳۰۲ مکان بزرگان خود در سورت اندامها
 از سر نو مقابل درگاه شاه محمود بنا نمودند که حالا هر دو عمارات موجود اند تاریخ غزه در
 ۱۳۱۲ در مین حلت نمود و خانقاه سراج الاولیاء دفون شدند برادرزاده شان میان

تاریخ گفته تاریخ

چو از دنیا بفرس برین شد	معین الدین شد محبوب مولا
عجب تاریخ تر سلیش عیان شد	چو سراج حق ولی محبوب مولا

اوصاف حمیده ایشان از احاطه تحریر بیرون است بسیار کسان از ایشان فیضها یافته
 از ایشان یک خلف رشید شاه باو شاه میان صاحب درج و تقوی و خرقه خلافت و شمشیر
 ظاهری باطنی از والد ماجد خود یافته بر جای پدر خود قائم اند سلسله در مین گجرات سکونت و بر زنده
 در سورت هم آمد و رفت میدارند او سبحانه بر صراط مستقیم قائم وارود هم ایشان از احمد سراج الدین
 و محمد اهل الدین و محمد معین الدین فرزندان اند طلوعه یوسف شاه فقیر موسی بهاگ خوارق
 عادات داشتند تاریخ سیزدهم ربیع الثانی ۱۲۹۵ رحلت کرده و قبرستان جلالاوار دفون شدند

خاتمه

الحمد لله المنه که احوال بزرگان سورت که در علوم ظاهری و باطنی بهره داشته اند با ختام رسیده
 آن ذات باری تعالی عزاسمه از کریم عمیم خویش و بوسیده حضرت خیر الانام و آل و اصحابه الکرام

و اولیا و عظام و لطیف بزرگان مندرج در این رساله مطبوع طبع خاص عام گردانیده خاتمه
 این عامی پر معاصی محمد بها و در باخیر و النجاه گردانند آمین یا رب العالمین و جمع آوری
 حالات نوبت تمام تالیف پدرم که رحمت خدا بروج شان باد از اوزان جمع کرده و تصانیف
 نقشی عبدالکریم صاحب مرحوم که حضرت سید حسن العیدروس از دست عبدالرحمن عرب صاحب
 العیدروس نقل گناییده بودند و از تاریخ آئینه ماخوس و احوال عیدروس تالیف سید عبدالرحمن
 صاحب موصوف و از انساب سادات عیدروسیه و غیره که از جناب سید زین صاحب
 دست آورده بودم بسیار بدو این احقر رسیده ممنون و مشکورم - انشاء الله بعد از
 تاریخ سورت از ابتدای آبادی ما ۱۲۶۵ تا حیات خود و والدهم رحمة الله علیه نوشته
 اندرون تازه تازه نوبت احوال و اصل کرده و احوال خاندان اهل سورت مثل خانان
 توابع صاحب و نقشی صاحب و ملا عبدالعسفور صاحب و چلی صاحب و غیره و حال کمال از توابع
 نسبت داشته باشند و آن داخل نموده بدین ناظرین حواسم کرد و حاد ای چنین گنا و

از من از جمله جان آمین باو

الهی مملکت ملکه منظره قیصر منید و انگلند تا دور قصر فلک برقرار و شاهش ملک عراورا
 ساحل طبع رسا ناد آمین آمین و نینه او سمانه عز شایه قمر خاندان راجا و الالبابا ر سرت
 سرکار گانگوار سیاهی او سینا حایل خیل شیر بها و فرزند خاص دولت

انجمن شیه جی سی - ایس سائی - مندارا دولت ریا بڑوده را
 از فضل و کرم خویش در گاه سلا باکر ادایه شیه ریا
 سرتش قائم دار و امین

نور آمین

سلا

تقریظی نظیر از فکر حاوی معقول و منقول جامع فروع
 و اصول اویب لیبیب جناب مولوی قاضی رحمت اللہ
 صاحب مدرس اعلیٰ مدرسہ جناب حاجی اشرف بہار تھانہ

اکلم مع اسم الله ارحم الراحمین

الحمد لله الواحد القمد على ما علم آدم الاسماء كلها وكره اولاد آدم لحصول العلم مع
 اصولها و علم اولاد آدم كل العلوم و صرح لهم احوال الامصار و اهلها مع علم
 الاصول على ما سواهم و سلسل العلوم مع الاصل و الحصول لكل الماهر المحصل المحتر
 الممول و صل على الله و سلم على رسوله المكلّم مع الله على طور السماء كما كلف الله مع موسى
 على للطور المعلا مع لعكس اللامع لما لك السماء اسم المكر موصول مع اسم الله على
 اللوح المطهر كما ورد لما رى آدم اسمه مع اسم الله المعطر كلوا اله الا الله محمد رسول
 و كر مراداً كلامه المكرر و على اله و اودائه امداء و على كل الامام الموصل الى الهدى
 و دار السلام مع المرام سرمداً اما وراء الحمد و التسلام ارمهد كلام الدرر المحتر
 علم الاحوال و الاعوام مصرحاً ليمط كلامه الميمر على مرور الدهور مع الاعلاء
 و حتر سطور كل اللؤلؤ اللوامع ما ادركه المدرك و ما احسده ما هر للعلوم و ما
 لس و الله لو ادركه مدرك لصرح هو محرر مع المداد المسك و المعطر على
 اللوح المستوط مع ماء الورد المطهر و لو لمحه لا يخ لكل لحه و لو طالع مطالع لسر

سرور الملك ولو سلك سالك مسلكه لصار حرمه وادراكه علو على الملك لله
 ذوالمحرز واولى العلم الكامل ما طال الدهر لا صرار السطور مع الدلائل والربائل
 كلاما سلك احد مسلكه سواء والله هو عالم لكل المحاصل والمراسر ومحصل لكل
 اطوار العالم والمكارم وموسس لاساس اصول الحكم ومدلل للدلائل العلوم
 مع الحلم كلاما حري للدرس المهم واحل كالسكر والعسل لمحصل هو ارب الكرم
 وهو الشيخ البهادر المورخ لباب عكة المحمية البلدة المباركة التورثا اعلى الله
 عليها على كل العمود محلا وادرا احد كل جاسد مع المحمود مسلا واحس الله
 على كل اهلها المطاوع للاسلام امدا وادم الله على اهلها الحاكم المسلط مع العدل
 والوسط والاكرام سرهدا الى سر اللهوا
 والاعصار على كل الصحراء
 واللامصارة

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	قَدِيمًا وَالرَّحِيمِ قَهْرَنَا
وَهَلْ تُعْنِي جَلَادَةُ ذِي حِفَاظَا	إِذَا يَوْمًا لِمَعْرَكَةٍ تَرَلْنَا
بسطة باب الوجود حمد من اسما الاقدس فاخته كل كتاب وفهرسة قنفة الشهوة ثناء من با كورت حمد وفي رياض الخير مطلع كل باب ونساء التصليية والتسليم سارية الى حمى النبي الكريم وازهار الخية باسمه على عرش الاصحاب والآل ما برق ذكاه لمع ال	
فَتَوَادِي وَايَعِ وَاللَّسَانِ مَتَجَمِ	وَيَارِبِّ يَا رَحْمَنِ فَضْلِكَ أَكْرَمِ

وانى لمضطرو صيحي عافتنى

وهل غيرت العبد للعبد حين

أما بعد هذا الكتاب الموسوم بحقيقة السيورة بأسمائها التاريخية المشتمل على تحقيق السيورة
 واكتافها وفي بيان احوال اهل العلوم الذي جمعه كبري الخصال جزيل الشامل افاض الشواكل
 ملاذ الارامل مخرج الدرد من بحريه وموقد سراج الرشاد في الليل الذي جرمي عالم من البرايخ
 المتداوله نجد افيها عارف القوانين المتدارسة بنقيرها وقطيرها صدر ايران الفضائل
 العليا متكنه سرير الفواضل الحسنى رفيع القدر عظيم الشأن جامع الكمال المكنة لنوع
 الانسان حضرتنا نائب الصوبه عالي الجاه الشيخ البهادر بن شيخ احمد المرجوح التورقي ما برح
 الاقبال ركائب الرغائب اليه يزجي ما كان الكذب يهلك والصدق ينجي واربعين
 النظر فيه الى تحقيق المطالب وتدقيقه الرسايل وتاليفه الفواضل وتقدية الرسائل مع زحام
 من الهياط والمياط ولقي للقاط على التباط والمناط في ضيق من الوقت من كثرة المشاغل
 وضبط امصالح الامور وفصل المعامل لادركت ان يوجب الجمل في سم الحياط ويبذل القطن
 بالانسياط والتخ بالنشاط وبالجملة فقد جاء في هذا الزمان الاخير والدهم الفقير جامع
 للفضائل التي قلما تجتمع في رجل من الانسان حاوي للفواضل التي قصر دون يتيانه لسان
 القبان وهذه ذرة من ميدان مناقبة العلية وقطرة من مجد مجارمه الجليظة التي
 اخطف من نواب الدنيا وطواشعها ولجعل عواقب اموره احسن من فوائدها وكتابه هذا قد
 حوى من الفوائد النفيسة والعوائد الجديده ما لم تجمه كتب المعاصرين من المؤرخين كابر
 عرب حرمه تخريها بالغنا فمن حفظه صار في الاقران نابغا وهو عبارة سهلة المساق
 اشتمت من قطائف النعيم واشارقة عذبة المذاق اهني وامر من مياه التنوير وبيان واضح
 اطيب من ازج الفسيم واستغارة طيبة اطرب من وجوه وسيم مع ما اشتمل عليها كتاب

من ايضاحات مستملحة وقلوبيات مرثعة وتحرير مذهب وتقرير مستعذب قلما اشتغل
 عليها كتاب احتوى عليها خطاب فهو كتاب واي كتاب وعباب من العلم الوافر واتي
 عباب صحيفة غمرا لم ينج بعد على منوالها ونسخة كالغيد العذراء لم تسخ طبعه بشا لها
 بل ماروي الراون تحوها ولاى الراون ضوها فيها ما لم تطع عليه اذهان عالية
 ولرقتها اذن واعية كانها حرد مقصودات فى الخيام لم يطمها قبل ذلك انس ولا جان
 اذا رايتها حسبتها لو لو انشورا او حو حرة سقيت من كاس كان مزاجها كافرا ترتيبه
 الاينو يبرى بعقد الدرود تاليفه الرشيق فيقع حديقه الزهر ناق فى الصفا على الترتيب
 واربي فى القنوع على العيق وهذا ما ريج تاليفه من شعراء البلديين عن طاله الى الابد اتا الله

لهو كل اود واطال لهو الامدة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِحَمْدِ اللَّهِ فَتَدَهَبَتْ إِلَيْنَا	رِيَاحُ الْعَيْلِ بِالطَّبَعِ الْمُرَكَّبِ
مِنَ الشَّيْخِ الْهَادِي قَدْ تَبَيَّنَ	مَرَامُ الْعَيْلِ بِالتَّارِيخِ هَذَا
وَقَدْ طَالَسْتُهَا بِالْحَجْدِ وَالْكَدِّ	وَجَدْتُ كُلَّهَا آخِرِي وَأَسْنَا
أَلَا يَا أَيُّهَا الْقَاضِي الْمُحْسِرُ	مِثْلَ التَّارِيخِ بِالْوَجْهِ الْمَعْلَى

تَصَدَّتْ رُقْمَةٌ مِنْ عَيْزِ نَقِصٍ

فَأَنْشَدْتُ لِنَا رِيحٌ مَجْدَلًا

← اَيْضًا →

جِدَانَا مَهْ كَهْ وَرَقَش	صَوْرُ أَمَاتِبِ رَاوُ كَش
بِرُورِ تَمَاشِ جِدُولِ زَنْكََا	صَفْتِ سَبْرِهِ بِرَبِّ انْمَارِ

	<p>نقش پرواز معنی زکین مذاو بر سپر صفا ہلال از تاملی صاحب تالیف نطق او آفسر دیگار سخن صانہ ریہ عن الآفات</p>	<p>سروش گمانہ چہین نقطہ اش نجم آسان کمال بلکہ ہر مد زبان پرتوصیف ہمہ کج طبعش گل بہار سخن یعنی شیخ بہادر عالی دستا</p>	
	<p>نام تاریخی او چہ خوش صورت خوب گفتہ حقیقت السورت ۱۳۱۵</p>		
	<p>ایضاً</p>		
	<p>بہادر شیخ وہ عالی حسبے نظیر او سکا کمان ہماہ کبے کہ طول گفتگو ترک او ہے کہ ہر اک قصہ جسکا فتنبے قیامت سے بیان مضمون غضبے کہین پہلے ہوئی تھی اور اب ہے</p>	<p>گرامی نزلت عالی نسبے ہر اک علم و ہنرمین ہر وہ یکتا بیان کیا کر سکون تعریف اونکی لکھی وہ اندون تاریخ سورت نرالے لفظ ہین معنی عجیبے کوئی تاریخ اس تحقیق کر ساتھ</p>	
	<p>سہرا عدد اقلم کر لکھدی قاضی سند بھری یہ تاریخ عجیبے ۱۳۱۵</p>		
<p>تقریب و تاریخ چکیدہ کلک جو اسرک</p>			

مشفق محبت جناب محبوب لوی عبدلرزاق صاحب نقشبندی

روایح عطر بسینر حمد عالم و عالمیان سزاوار آن باغبان گلشن امکان است که رسوخ
 قدس صحت او روح ارواح انس و جان بل باعث شگفتگی گلهای زمین و زمان و نفاخ
 مشک سینر نعت مؤمنان شایان آن گل گلزار عرفان و ثمره وجود کون و مکان
 که از نکت کلام غیر نشان خود در شام قلوب بجان جان و میده و گیاه وجود ساز
 باب گل ایمان نسرین و نسرین ساخته صلی الله علیه و علی آله و صحابه وسلم :-
 اصابعد بر شائعات تو ایخ عالم و دلدادگان سواخ اولاد آدم مخفی خست
 که شهر سورت و زبانی عمده بلدان هندوستان بوده و صورتی پری مثال استغنی از
 خط و حال یا منطک و لغزب باغ نونال داشته اما بسوم خزان که مستلزم هر
 بهار است و طوارق زمان که هر آن در کار است بدو راه یافت و آن صورت نور
 باین سورت مذکور مبدل شد لهذا جناب فضیلت انتاب شیخ احمد صاحب
 بخشویان که سپر مژده حج سورت بودند تا ریختی ساخته و دوران حال
 آن باغ خرم سورت نگاشته تا مردمان چشم اعتبار و حضرات اولی الابصار ببینند که
 چه گلهای دولت و داد و غنهای علم و فضل و دوا و ورین ریاض خرم و شاد و میده بودند
 و چه سیوهای عرفان و فوا که عدل و احسان درین روضه بخت آباد رسیده و نام این
 تاریخ حدیقه احمدی نهادند لکن حدیقه چشم نام از دیداران حدیقه کام نام
 ماند و آن پیکر محبوبی در مجله اوراق محبوب دستور بود و تا حال منصفه آرای شود و ظهور
 نشده لکن بنا بر آنکه کل امر صرتهون با وفا بقاست درین زمان فرحت تو زمان

تاریخ مذکور در نظر خطیب پیشانی فاضل بحال مولوی محمد عبد المنعم صاحب باعظمت
گذشت و خوبی و نصارت آن حدیقه ایشان را بدین گماشت تا فرزند فاضل مرحوم صاحب
شیخ بہا و صاحب تحصیلہ آریسند و ناب صوبہ گانیکو اثر را بر اشاعت
آن حدیقه ترغیب دادند تا حدیکہ اگر طبع تاریخ کامل بنا بر بعض وجوہ احوال ممکن بنام
ہر آئندہ اندکے از خیلے و قطرہ از سیلے شایع کردہ شود تا دیدہ اہل بصیرت مشتاق این
حدیقه اینقہ شود و نیز بزرگان و پیکر سورت را کہ نزد ایشان کتب و الوجود موجود اند نقل آنجا
از افکار عالم مفتوح است ازین اقدام شوق اشاعت بہر اصحاب خیرت پیدا شود
بمصدق الدال علی الخیر کفاعلہ ثمرہ این مرام از ورگاہ ایزد علام اول با ایشان
عامد گرد و بنا برین خلف الصدق فاضل مرحوم کہ الولد سرا بیہ بر ایشان صادق است
از جلد سوم تاریخ حدیقه احمدی کہ مشتمل بر احوال علما و صلحای سورت است ذکر
بعض از ایشان بزرگوار و تمیثا اخذ نمودہ و حلیہ طبع پوشا پندہ ہدیہ ناظرین با تکلیف نمودند
کہ ذکر اخبار و ابرار موجب حسنات و رحمت کردگار است

<p>عد ذکر نعمان لانا ان ذکرہ</p>	<p>هو المسک ما کردتہ تیضوع</p>
<p>تاریخ این گلستانہ باغ رضوان بنماطہ فخر این بیچدان چنین رسید</p>	
<p>کہ را ہمیشہ لطف ازل در جهان نہاد لاکن چنین مادر گیتی دگر زاد پیش از زمان حال ہمے آورد سیاد مدلول را بدال شدہ طبع و استعاد تالیف فاضلہ است کہ یادش بخیر باد</p>	<p>ای جہت از سالہ طبع ہر نہاد شد ہر زمان ز پور تواریخ بارور ز انجا کہ از حقیقت سورت عثمان سے طفرای نام وی شدہ مافی الضمیر سے شد ماخذش حدیقه موصوف احمدی</p>

فرزند شیخ حامد معروف و ابن شان

شیخ بہادر اندکبر سے عدل و داد

تاریخ سے بگفت سروشم قلب شاہ
گلدستہ است از زمین علم دین و داد

تاریخ نامی تالیف حقیقت السورت از فکر نازک خیال جناب سید المراد علی خاں خاں

شفیق حضرت منعم نے از رہ الطاف
جناب شیخ بہادر ہے جنکا اسم شریف
عطا ہے انکے بزرگوں کو شاہ دہلی سے
ہنرمین علم میں اخلاق میں مروت میں
شریف عالی گھر صدر فیوض اتم
کیا ہے ایک رسالہ جو اپنے تالیف
خدا زیادہ کرے عمر و دولت و سعادت
ہوئی جو شکریے سال مجکو اسی خاموش
سنا یہ مرادہ کہ تالیف شیخ صاحب میں
اسی طرح سے لکھا سال سیوی خاموش
نذایہ آئی کہ بدارت سورت پاک
اور آپ ہی کی سیحانی سو قیامت تک
لکھا جو نسخہ دلچسپ شیخ صاحب نے
یہ مرادہ سنتے ہی خاموش ہو گیا روشن

سنا یا مرادہ یہ مجکو عجیب فرحت کا
ہے عرف شیخوں بیان اس شریف طہیت کا
خطاب عمدہ تجار متعہ عزت کا
نظر پڑانہ بشر کوئی اس یاقوت کا
یہ ایک شہہ بیان ہے کمال حضرت کا
ولا ہے کام یہ کوشش کا اور بہت کا
خیال اہل وطن کی جہے عزت کا
تو انتظار رہیے استغانت کا
وسیع حال ہے ہشتادگان سورت کا
دلی دعا یہ کہ موقع ہے استجابت کا
ستارہ اوج پہ ہو ساکنان سورت کا
بخیر زندہ رہا نام اہل سورت کا
تو غور تھا کہ لکھا جائے سال سمت کا
ابد ابو ہے کہو اب چہ پراغ سورت کا

وَلَا تَكُنْ

انکا بست در تہ ای پیر ہے
 خوب ہے اخلاص ہے اور پیار ہے
 آپکے یہ لطف کا اظہار ہے
 مست جو ہر اسکا وہ ہشیار ہے
 مرہم زحیم جگر انگار ہے
 صنم ہر اک صنم گلزار ہے
 سطر ہر اک نمبر چین و آرا ہے
 مشتری خود جسکا خریدار ہے
 اب سنہ ہجری کا طلبگار ہے
 بس بسو یہ گلشن بے خار ہے

شیخ بہا اور جوہن عالی وقار
 اہل وطن سے انہیں اور دوستو
 جمع کیا حال بزرگان شہر
 دید میں جسکے ہر خوشیکار
 صبر و دل عاشقِ صنم ہے یہ
 ورق ہے اسکا ورقِ بونشان
 حرف ہیں مثل گل باغِ جنان
 نعلے ہیں گلِ حسنم فلکِ بیجا
 ہاں لہ خاموش بعد آرزو
 باغ میں یون و اہول باغبان

ایضاً

رسالہ شیخ صاحب نے نہایت پرہیزگار
 نیبائی شمعِ مفضل حق لکھا ہے اور سب لکھا

فراہم کر کے حال بزرگان شہر سو اب
 سن ہجری کو پینے حرفِ منقوطہ ای خاموش

ایضاً

بے شبہیے حال حالات پر باب نمود
 ہیں حروفِ مصرعِ آخرت اچھے شہود
 یادگار شہر سورت مخرم و رسم وجود

یہ شخص صاحب لکھی جوقت یہ نادری کتاب
 ناظرین خاموش و نایمخ اسکی یون لکھی
 مہل اور منقوطہ سو سوال ہجری ہیں بیان